

fælde omfattet af § 58. Stk. 2 omfatter både private og offentligt ejede deponeringsanlæg. § 58, stk. 3, nr. 1-3 der tidligere var stk. 2 gælder fuldt ud ved ekspropriation efter stk. 2.

Det bemærkes, at der sædvanligvis er tale om ganske små anlæg (i størrelsesordenen 1 m²). Prøveboringer vil normalt være af kortvarig karakter med henblik på at lokalisere det bedst egnede sted til placering af en monitoringsboring, mens monitoringsboringer meget ofte vil skulle være placeret på ejendommen igenem en meget lang årrække.

Kravene til disse foranstaltninger er en følge af direktivets krav, men der er allerede i dag i vidt omfang placeret sådanne boringer på ejendomme omkring deponeringsanlæg. Med forslaget til § 41 e, stk. 5 skabes der hjemmel til, at påbud kan meddeles under forudsætning af, at den nødvendige rådighed er etableret enten ved aftale eller etableres ved ekspropriation efter § 58, stk. 2. Efter forslaget til § 41 f, stk. 2, lader amtsrådet aftaler om rådighed over fremmed grund tinglyse som servitut på ejendommen for driftsherrens henholdsvis påbudsadressatens regning og med amtsrådet som påtaleberettiget. Som en konsekvens af den foreslåede ordning i § 41 e, stk. 5, forudsætter beslutning om ekspropriation ikke, at der er meddelt tilladelse til boringen, men alene at amtsrådet igangsætter ekspropriationen på grundlag af et vilkår eller påbud om etablering af en boring.

Til nr. 14 - 17

Forslaget til ændring af henholdsvis § 58, stk. 3, § 58, stk. 4, og § 59, stk. 2, er en konsekvens af ændringen i nr. 13.

Til nr. 18

Efter de gældende regler i § 74, stk. 2, 1. pkt., er der en egentlig pligt til at annoncere godkendelser efter lovens kapitel 5. I overensstemmelse med indholdet af Århus-konventionens artikel 6 er pligten udvidet til, at annoncering også skal omfatte afgørelser om revurdering, jf. lovens § 41 a eller § 41 b. Idet der efter lovforslagets § 37 b også skal træffes afgørelser om revurderinger, er der i § 74, stk. 2, 3. pkt., indsat en henvisning til denne bestemmelse.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til i den kommende bekendtgørelse at fastsætte en pligt, hvorefter førsteinstanserne skal annoncere afgørelserne i revurderingssagerne.

Til nr. 19

Efter de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven er der hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om forudgående offentlighed i forbindelse med sager

om godkendelser efter § 33, stk. 1, og sager om revurderinger efter § 41 b.

Efter artikel 6, stk. 10, i Århus-konventionen skal procedurereglerne i konventionens artikel 6, stk. 2-9, anvendes med de nødvendige ændringer og efter omstændighederne, når den offentlige myndighed tager driftsvilkårene for en aktivitet, jf. konventionens bilag 1, op til fornyet overvejelse eller ajourføring.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om forudgående offentlighed udvides til at omfatte sager om revurdering, jf. § 37 b.

Til nr. 20

Med forslaget til nyt stk. 3 i § 95 indføres en undtagelse fra, at klager over påbud som udgangspunkt har opsættende virkning. Det er mest hensigtsmæssigt, at afgørelse om sikkerhedsstillelse vedrørende bestående anlæg eller afgørelse om efterfølgende ændringer vedrørende sikkerhedsstillelse truffet af første instans ikke skal afvente en eventuel klagesagsbehandling, inden den kan kræves effektueret. Hvis en afgørelse ændres under klagen vil der skulle ske efterjustering, afhængig af klagesagens udfald. Bestemmelsen gælder ikke ved nye miljøgodkendelser, idet disse som hidtidigt behandles efter § 96.

Til nr. 21 - 25

Med forslaget til ændring af § 110, stk. 1, nr. 1 fastsættes der straffehjemmel for overtrædelse af § 50 a, stk. 1 og 2. Der foreslås således indført en hjemmel til at straffe, hvis den betaling, et affaldsdeponeringsanlæg opkræver, ikke dækker de relevante omkostninger, jf. § 50 a, stk. 1. Med forslaget gives der endvidere hjemmel til at straffe, hvis virksomheden ikke på anmodning fra ministeren indsender oplysninger om opfyldelse og dokumentation af omkostningsdækningen, jf. § 50 a, stk. 2. Såfremt ministeren har krævet det, skal det tillige være revisorpåtegnet.

Med forslaget til ændring af § 110, stk. 1, nr. 7, gives hjemmel til at straffe for ikke at meddele oplysninger om, at et deponeringsanlæg (affaldsbehandlingsanlæg) er ophørt med at modtage affald, jf. § 37 a, stk. 2.

Med forslag til § 110, stk. 1, nr. 14, indføres der hjemmel til at straffe en ejer eller bruger af en ejendom, hvis denne hindrer driftsherrens mulighed for at udføre sine forpligtelser til nedlukning og efterbehandling i henhold til § 41 e, stk. 2. Ændringerne i nr. 23 og nr. 24 er alene redaktionelle ændringer på grund af indsættelsen af § 110, stk. 1, nr. 14.